

det Resultat, hvortil jeg kommer, forskjelligt fra den ærede næstsidste Tale. Det viser sig vel nemlig, at der er en Besparelse paa Rønningerne for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd og for de forskjellige Embedsmænd under Finantsministeriet samt under Skovvæsenet, men denne Besparelse er for Ministeriernes Embedsmænd ikke 10,762 Rd., men knap Halvdelen; Besparselsen for Embedsmændene under Finantsministeriet er 300 Rd. og for Embedsmændene under Skovvæsenet 3,800 Rd., hvilket tilsammen udgjør omtrent 9000 Rd. For Postvæsenets Bedkommende er der rigtignok kun opført en Meerudgift af 24,709 Rd., men dertil kommer en Tilvæert i Udgift i Sammenligning med det indeværende Finantsaar af 11,556 Rd., hvilken hidrører fra, at de Poster, som ere opførte paa det nuværende Finantslovsforslag, uden videre ere betragtede som tilhørende Fortiden, naagtet man skulde troe, at de tilhorte Fremtiden. Paa denne Maade bliver Meerudgiften ved Postvæsenet 36,265 Rd., og lægger man her til Forøgelsen i Rønningerne ved Telegraph- og Soldvæsenet samt i Amtsforsvalternes Rønninger, bliver den samlede Sum ca. 49,000 Rd. Træffer man herfra en Besparelse af omtrent 9000 Rd., viser der sig en Meerudgift af ca. 40,000 Rd., men heri er ikke medtaget de forøgede Udgifter til Contoirhold, da disse vistnok maae betragtes som en Følge af de forskjellige Statsinstitutioners og særlig Postvæsenets stærke Udvikling. Seer man her til den Motivering, der gives i Lovforslaget om Rønninger for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd, hvilken jeg kan betragte som egentlig indeholdende Grundsætningerne for hele den Rønningsreform, der her paatænkes, saa udtales der, at der ikke er taget Hensyn til Prisernes Forøgelse i de forskjellige Rønninger, samt fremdeles, at der ikke er taget Hensyn til den betydelige Reduction i de fast ansatte Embedsmænds Antal og den derved indtrædende Forøgelse i Arbeidet for de tilbageblivende Embedsmænd, eller at der ialfald ikke er tillagt dette en afgjørende Betydning; men der siges, at der kun er taget Hensyn til den formindskede Udsigt til Forfremmelse for Embedsmændene, som fremkommer ved

disse Reformen. Her troer jeg, at den høitærede Minister har fremstillet Sagen temmelig urigtig, idet han har sagt, at ikke blot Afgangen til Pensionsberettigelsen er aftagen, men tillige, at Afgangen til at stige i Embederne og Afgangen til at naae en passende Embedsindtægt er aftagen. Jeg troer, dette er urigtigt, thi vel ere Assistentposterne inddragne som kongelige Embeder; men de bortfalde ikke derved, og det samme gjælder i alle de øvrige Stater, i alle de enkelte Grene i Statsstyrelsen, idet de Poster, som kunne stilles sammen med Assistentklassen, vel ere inddragne som kongelige Embeder, men ikke bortfaldne. Avancementet vil altsaa fremtidig kunne finde Sted paa samme Maade som hidtil fra Assistentklassen, og hvad dermed kan stilles lige, til de Embeder, som vedblive at være kongelige Embeder. Spørgsmaalet vil altsaa være, om disse kongelige Embeders Antal egentlig er formindsket ved virkelig Inddragelse, men dette er i meget ringe Grad Tilfældet; thi der er under Ministerierne egentlig kun inddraget 6 Embeder, idet der nemlig vel er inddraget 8, men igjen oprettet 2 nye, nemlig under Revisionsvæsenet, og paa samme Maade forholder det sig med de øvrige Brancher, der omhandles i Rønningslovene. Man kan som Følge deraf antage, at en Mand vil blive Guldmægtig, Contoirchef og Departementschef og vil i de øvrige Grene af Statsstyrelsen komme i de høiere Stillinger paa samme Tid som nu. Man vil vel ikke saa tidlig blive kongelig Embedsmand, men man vil komme i Embeder, der efter Rønningslovsforslagene skulde vedblive at være kongelige, ligesaa tidlig som nu. Til dette Punkt har den høitærede Finantsminister hverken i sine Motiver til de forskjellige Rønningslovsforslag eller i den Tale, vi nylig hørte af ham, efter min Anskuelse, taget tilstrækkeligt Hensyn; men naar man holder sig dette for Die, kan man ikke undre sig over det finantsielle Resultat, som fremkommer ved disse Rønningslove. De fremstille sig som medførende betydelige Besparselser i Embedsmændenes Antal; det erklæres, at de ikke gaae ud paa nogen egentlig Forhøielse af Rønningerne, men kun paa, hvad jeg maa sige kunde kalde en Afrunding af Rønningerne